

ה'עלייה לתורה'
תתקיים ככל
הנראה במניין
ה'נץ' כוותיקין,
בשבת הקרובה
פרשת מקץ, בציון
שמעון הצדיק
בירושלים.
ראו הוזמנתם!

השבוע בגליון:

4

מרתק:

רב הכותל ויו"ר 'מדעים
ויהדות' מאחלים

מרגש:

שיר הלל ותפילה ליוצר
האדם!

3

מרתק:

תמיחת הכלה תחי'!

מיוחד:

אגודת 'עזר מציון'
ומועצת יש"ע מברכים

4

הגיליון יו"ל ע"י:
מכון "בלבבי" -
יהדות מלב אל לב

פרטים בקרוב!

יריית פתיחה / אישי פרי

2. "וכפיה - תמכו פלך"

אשת חיל מי ימצא - רחוק מפנינים מכרה. במצודת דוד פירשה: כי מדובר בדימוי בלבד, וכי אשת חיל היא זו שאין לה ערך כפנינים - אלא ערך רחוק מאלו יש לה.

ונראה להטעים ולומר, שזהו אכן מה שמדגיש שלמה המלך בחכמתו זו: "ידיה שילחה בכישור וכפיה תמכו פלך", והיינו שלא תהא האשה אשת-חיל, אלא אם תתמוך במלאכות הנשים, ותכבד עצמה יותר מדמים מרובים על-ידי עיסוק אינטנסיבי במסחר-חוץ. אך אם תהא זו אשת-קריירה, שערך יש לה לפנינים, אזי אינה הולמת ושווה אלא כאלו!

יסוד מוסד הוא זה: ככל שהאדם עריך את עצמו, כך יפעל ועל-פי-זאת יידון בעתיד. אם הונו הנפשי נעלה - בהתאם לכך יפעל ויממש זהות זו שסיגל לעצמו.

הוי-אומר: אשת קריירה היא אשה של פנינים. "אשת-חיל", היא האשה הביתית - אשר לא גורסת אותם; יתירה היא מהם!

1. 'אידישע מאמע' ופיליפינית

אשת חיל מי ימצא. כך דרש ראש ישיבת פורת יוסף, הגאון רבי יהודה צדקה זיע"א, בשמחת חתן וכלה: מחד פותח המזמור ב"אשת חיל מי ימצא", ומאידך הוא נחתם במילים "רבות בנות עשו חיל". סתירה! הוא מותיב והוא מפרק: רבות בנות עשו מידע פעם חיל - אחת פה ואחת שם, אך "אשת חיל", היא כמו "שם התואר", - היינו כזו שלא פוסקת וחדלה לרגע מעשות חיל לביתה! (מפי תלמידו, רבי מרדכי עבאדי שליט"א, ראש ישיבת מעיין גנים בבירה).

למעשה, כך נראה, הדברים נכתבים שחור על גבי לבן לאורך כל שיר ההלל לאם היהודייה: "גמלתהו טוב ולא רע - כל ימי חייה", וכן בהמשך: "טעמה כי טוב סחרה - לא יכבה בלילה נרה". אשת-החיל היהודייה, איננה אשת הקריירה והאמהות גם יחד. זו לא האשה היהודייה האידיאלית.

כי ה'אידישע מאמע' היא אשה שהקן הביתי החמים - הוא הוא מבצרה!

האשה היהודייה מקדישה את נשמתה למען ביתה - בני משפחתה. היא לא יכולה לסור לעבודה ולהקדיש חיים לצורכי הקיום, ולשכוח במקביל את ייעודו!

גיליון "פרשניית השבוע" - יהדות מלב אל לב!

עורך ראשי: אברהם ישראל פרידמן. יועץ תוכן: יצחק העברי. הגהה: שמוליק כהן. לקבלת הגיליון - מייל המערכת: abyisrael@gmail.com פלא: 0504116867.

יריית פתיחה / אישי פרי (המשך)

1. "תורת חסד - על לשונה!"

פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה. בגמרא בסוכה (מט, ב) שנינו: תורה ללמדה, זוהי תורה של חסד. ויש להבין, מדוע זכות זו נסובה על האשת-חיל - ולא על בעלה.

ובפשטות נראה היה דהוא מעניין של 'שלי ושלכם - שלה הוא' (כתובות סב, ב) והיינו שכל שהאשה מאפשרת לבעלה ללמוד, הרי שזכות התורה נזקפת לחלקה שלה. והוא שאמרו בברכות (יז, א) דבמאי נשים זכין? באקרוי בנייהו לבני כנישתא (פירוש: שמביאים בניהם לבית המדרש).

אולם נראה באורח מופלא, בדרך אחרת: הנה, תורה ללמדה לאחרים, דרך-כלל תבוא על חשבון הבית והמשפחה, ונמצא שהאשה צריכה ממש להפריש מזמנה שלה, עבור לימוד התורה של בעלה. ונמצא א"כ שזמן זה הינו ממש זמן שהאשה מעניקה לזכות לימוד התורה של בעלה במתנה! ושפיר עיקר הזכות היא של האשה - שהריהי ממש כמלמדת האחרים!

"אבינו מלכנו, חננו וענו כי אין בנו מעשים.."

תמיהה עזה התמיהה כלתי היקרה תחי': מדוע "אין בנו מעשים"; האם מתעלמים אנו במתכוון ממעשים-טובים שכן עשינו; ודאי הרי שאין אנו דוברי-כזב!

ברצותי ליישב תמיהתה, לאור מה ששמעתי בעבר ליישב תמיהה דומה: כנודע, ברש"י בראשית פרשת נח נוקט כי יש שדרשו את נח לגנאי, משום שאילו חי היה בדורו של אברהם, "לא היה נחשב לכלום". ותמוה הוא, שכן נח חי בדורו שלו, ומה כלל אכפת לנו יחס מעשיו לדורו של אברהם! כלום בדורו הוא חי?! פלא!

אלא, כך הסביר פעם ראש ישיבת עטרת ישראל, הרב ברוך מרדכי אזרחי, שאדם יורד לעולם לשם מילוי ייעוד ספציפי. אילו עמד ביעדים שהציבו בוראו, שוב החטיא את המטרה כולה, וכאילו הוא נטול ערך וצורה! אילו, המשיך והסביר ראש ישיבת עטרת ישראל, אדם לא עומד ביעדים, כמוהו כמפספס הרכבת - שעם כל האמפתיה לריצה החפוזתה שלו לרכבת השועטת - אם פיגר בזמן, הנה היא כבר נעה על המסילות לבלי-שוב!

גם כאשר אנו עומדים מול בוראנו וחטא מכתים אותנו, אין המשמעות רק שיש כאן חטא מכער-נפש. יתרה-מזו: יש כאן החטאת מטרה וייעוד, שפירושה, מה לעשות, "אין בנו מעשים"! ממש כך.

ערב יום הכיפורים האישי שלי (ושלנו), אני רוצה להתנצל מפני אלו שנפגעו מהדברים שנכתבו מעל-גבי גיליון זה בשנים האחרונות, לעיתים בסערת-רגשות טבעית. אני מקווה להבא לילך בדרך-טובים ולהשפיע אמרים מלאי אהווה הדדית, ונוטפים טוב.

היו-ברוכים, חברים!

להשתמע בגיליון הייחודי והמקורי שבוע הבא!

בעניין חנוכת הבית

הנה, נתתי אל ליבי לחקור במקור עניין חנוכת הבית, אז עורכים סעודת מצווה, ולאור זאת, האם ישנה מצווה זו כאשר מדובר בבית שכור.

והנה, ראשית, בתורה (דברים כ, ה) מצינו אזהרה בתורה על יציאה למלחמה במי שלקח בית "ולא חנכו", שילך וישוב לביתו. משמע שיש משמעות רבתי לחנוכת הבית.

ולמעשה, גם בחנוכה אנו מצינים את חנוכת המשכן, במזמור "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד". וראה עוד בגמרא (מועד קטן ט, א) המיטיבה לתאר את מעמד חנוכת הבית שהיה במקדש, אז שרתה במקום הקדוש ששון ושמחה.

והנה, לכאורה יש מקום לדון באשר למשכיר בית, האם יש בכך עילה לסעודת "חנוכת הבית".

ובשעתו, ראיתי בספר "מקבציאל" (אהבת שלום), שנעשה מעמד נרגש ומרומם, מלא ברכת ה', בחנוכת בתי שכונת שמעון הצדיק בירושלים. וזאת, אף שהבתים שייכים היו במהותם להקדש ועדי העדות בירושלים, וכי רק הושכרו בדמי מפתח לבאים לדור בהם. משמע שיש עילה לחגיגה גם בשכזה.

וראיתי בספר "ימצא חיים" לרבי חיים פאלאג'י (המביא בקרבו את סדר התפילות לחנוכת הבית), שכתב כי גם שוכר חייב לחנוך הבית. וכן פשט המנהג בקרב בני עדות המזרח.

ונראה, שדברי הרב פאלאג'י אינם קשורים לעניינינו. שכן, סדר חנוכת הבית, איננה תלויה בגדר הבית, אל במציאות היישוב בו, שודאי טעון תחינה ותפילה, אולם אין זה אומר כלל כי יש לקיים מעמד או סעודת חנוכת הבית, התלויה אולי בגדר היישוב בבית. והבן.

שיר הלל, הזדיה ותפילה ליוצר האדם

ועינינו לשמיים צופיות, כשהן רוטטות, נרגשות
ונרעשות

מבקשות:

אנא השם, אלוקינו, הקשב לקול שוועות

שכן,

"אדיר במרום השם..."

חון אותנו בחסד, בבינה ובחן

עשה-נא שביתנו בקול שאון אהבת-תורה יהא סואן

וקול הרינה והגילה, בו ירנן

בטוחים אנו שכן יקרה, שכן:

"אדיר במרום השם..."

ומכאן, ליבנו תפילה, לכל אחינו ואחיותינו בית

ישראל

שיקרב קץ חיפושם אחר הזיווג המיוחל

ושיפציע עת "והשיב לב אבות", עידן ביאת גואל

מאיתי, אחד מאנשי ישראל

אברהם ישראל

(נכתב ביום ד', ד' כסלו תשע"ד)

"מקולות מים רבים אדירים, משברי-ים.
אדיר במרום השם..."

את קולך אלוקים שמעתי

בת-קול הנה היא יוצאת מן השמיים וזועקת: "בת

פלוני לפלוני..."

זה נשמע קול של טלפנית, אך קולך שמעתי,

אלוקים, כשאוזני היטיתי:

"אדיר במרום השם..."

גלים סוערים עדו-עלינו, ימים של אופל ושל תוהו

אך בליבי בטחתי, יוצרי מחוללי, שימים גדולים

לפתע יבואו

ועיני-בשר בנס ראו

כי:

"אדיר במרום השם..."

פאזל אלוקי מושלם ראיתי בחיי

מי שרוצה לראות, עיניו נכוחות, יראה ברורות, בלי

אולי

ימי אבל דלשעבר, היו אפוא למפרע לימי רינוני

"אדיר במרום השם..."